

Magamról

(1)
*Harmincöt évesen
már tudom meghalok
Harmincöt évesen
tudom hogy van szívem*

(2)
*Május-virradások —
szép feltámadások
Életem: ne várjak
és ne is odázzak*

(3)
*Június fehér éjszakái!
A halálban másra ne számíts —
félre az ódon érzelemmel
úgy minden nélkül távozz menj el*

(4)
*Vagy mint minden asszony
Vagyok mint minden férfi
A szerelem: egy sors —
s két gyilkosság mégis*

Hortobágy

*A jegenyék a mezőkön
(keresztbe) általfutnak
ha senki nem nézne
a hajnali szürkeségbe*

*Hajnali négykor
megállt a
konyhai
falióra*

*A betyár
akácokra
a róna
rabláncot rak*

*Feketeség szállt
s hullott a
cserepes
istállókra*

*

*

*Tanya a tanyához
mint tojás a tojáshoz
(Földmélyi folyók futnak!)
Gémeskutak alusznak*

*Isszuk a friss tejet
egyforma bögrékből
és fölmelegszünk a
nap első fényétől*

Tél

*A tó már
jég alatt:
eszméd és
az álmod*

*

*A jégen
egy kavics-
pacsirta
az látod*

KOVÁCS ISTVÁN fordításai

ŠTEFAN STRÁZAY

Mint rossz álomban

*Az öreg gyárat lassan szétszedik.
A felboncolt csövek, mint elmeszesedett
erek — szenny-alvadék sötétlik
bennük, nem surrog már a gáz.
Traverzek, kapocsvasak, tartóoszlopok;
megsárgult csontok, elrepedt beton-lapocka,
a szennyecsatornába lecsorgott
zöld-sárga víz: megromlott vér, velő,
álombeli világ, de az öntudat
fénylő magára ébredése is:
ilyennek is találhat a halál.*

Az idegen

*Idegen volt szememnek az a város:
rádermedt kirakatai. jegére, kert alig,
két gyárkémény pőfékelt füst-babákat,
taszított a házfalak nyershús-vöröse,
de egyszer, alkonyat felé, a leányszállás
mellett egy ismeretlen lány rámnevetett,
és megkérdezte, ráérek-e este,
s én — mintha haza tartanék — nem értem.*